

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Pavla Molka v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2016, čj. 4 As 278/2015-33, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 2. 6. 2016, čj. 30 A 73/2016-30,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se podáním ze dne 4. 2. 2016 označeným jako „*správní žaloba*“ domáhal u krajského soudu zrušení usnesení NSS označeného v záhlaví. Krajský soud usnesením uvedeným rovněž v záhlaví toto podání podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl, neboť v uvedené věci nebyla dána pravomoc krajského soudu o podaném návrhu rozhodnout. Žalobce (dále též „stěžovatel“) proti usnesení krajského soudu podal kasační stížnost.

[2] Kasační stížnost je nutno odmítnout pro nepřipustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s., a to z dále uvedených důvodů.

[3] Nejvyšší správní soud předně konstatuje, že nyní projednávaná kasační stížnost je další z řady věcí, v nichž stěžovatel podává opakované žaloby a další podání, které směřuje proti aktům rozhodovací činnosti soudů. Jak je zdejšímu soudu známo z jeho činnosti, stěžovatel obdobný postup volil i v mnoha jiných věcech (srov. např. řízení vedená u tohoto soudu pod sp. zn. 1 As 61/2016, 1 As 55/2016, 1 As 5/2015, 6 As 261/2014, 6 As 251/2014, 3 As 179/2014, 2 As 163/2014, 2 As 162/2014, 7 As 134/2014 atd.). Stěžovatel v těchto věcech podává „správní žaloby“ proti rozhodnutím soudů vydaným (zejména) ve správním soudnictví. Poté, co krajský soud takové žaloby usnesením odmítne, stěžovatel buď daná usnesení napadne další žalobou, nebo proti nim podá kasační stížnost. Nejvyšší správní soud kasační stížnosti stěžovatele v těchto věcech buď odmítne, anebo řízení o nich zastaví pro nezaplacení soudního poplatku poté, co žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků zamítne s odůvodněním, že se v daných věcech jedná o „zjevně neúspěšné návrhy“ ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Rozhodnutí NSS pak stěžovatel napadá dalšími „správními žalobami“, čímž v konečném důsledku vytváří jakýsi „bludný kruh“, v němž se již dávno ztratila podstata věci, ve které se původně soudil. Jak NSS uvedl například v usnesení ze dne 29. 10. 2014, čj. 2 As 162/2014-42, „*z procesního postupu stěžovatele, a to nejen v nyní posuzované věci, je zřejmé, že mu jde zejména o generování dalších a dalších soudních rozhodnutí, o (...) bezobsažné souzení se pro souzení.*“

Příhodně charakterizoval tento stav zdejší soud také v usnesení ze dne 18. 2. 2015, čj. 1 As 5/2015-36: „*z podání stěžovatele nelze dovozovat, že by jeho snahou byla ochrana jeho veřejných subjektivních práv, ale pouze zpochybňování jednotlivých rozhodnutí soudů v nekonečně se řetězícím procesu, jevícím znaky obstrukční hry bez smysluplného významu*“.

[4] V nynější věci stěžovatel brojí kasační stížností opět proti usnesení, kterým krajský soud odmítl jeho „správní žalobu“ proti usnesení Nejvyššího správního soudu. Jakkoliv je kasační stížnost formálně přípustná, s ohledem na okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje svá práva (a to zejména právo na soudní ochranu), nelze považovat podání kasační stížnosti za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Chování stěžovatele naopak naplňuje znaky zneužití práva, které NSS vymezil např. v rozsudku ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004 - 48, č. 869/2006 Sb. NSS. Zneužitím práva se rozumí „*situace, kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené*“ (srov. k tomu též usnesení NSS ze dne 13. 11. 2014, čj. 10 As 226/2014-16).

[5] Z výše uvedených důvodů soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) za použití § 120 s. ř. s. (shodně též cit. usnesení NSS čj. 10 As 226/2014-16). V souladu se zásadou hospodárnosti řízení NSS nepřistoupil k provedení dalších procesních úkonů, tj. stěžovatele nevyzýval k zaplacení soudního poplatku, ani k doložení zastoupení advokátem.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu